

til det højeste dagpengebeløb. I Venstre havde vi såmænd gerne set en kortere tidsbegrænsning, men vi er foreløbig godt tilfredse. Det virker stødende, at kontanthjælpsmodtagere med et hidtidig højt indtægtsgrundlag og store boligudgifter uden tidsbegrænsning har kunnet få store, faste månedlige udbetalinger. Vi betragter det som et gennembrud, at der nu sættes en stopper for det.

For det andet hæves aldersgrænsen for ungesatserne fra 23 år til 25 år, og der strammes gevaldigt op på de muligheder, der er for at bryde igennem ungesatsen og overgå til reglerne for personer over 25 år, hvad enten gennembruddet fra unge- til voksensatsen sker som følge af forsørgerbyrde eller på grundlag af hidtidig indtægt.

De gældende bestemmelser har ikke bare virket stødende på andre unge, der er i færd med at uddanne sig og lever på SU eller elevløn. Dybest set har reglerne også medvirket til at fastholde unge på passiv forsørgelse. Efter vores mening har man gjort de unge en bjørnetjeneste ved så let at åbne for høje ydelser, der har virket alt andet end motiverende for at gå i gang med en uddannelse eller jobsøgning. Vi betragter derfor opstramningerne på dette område som udtryk for ungdomsvenlighed og et vigtigt bidrag til at undgå, at unge kommer til at sidde fast i kontanthjælpsystemet, ikke mindst fordi stramningerne følges op – sådan som den socialdemokratiske ordfører også var inde på det – med en udvidelse af aktiveringstilbudene.

Her berører jeg så indirekte det tredje punkt, jeg gerne vil fremhæve, nemlig muligheden for at foretage fradrag i kontanthjælpen hos personer, der uden rimelig grund udebliver fra et beskæftigelsesfremmende tilbud. Her får kommunerne et vigtigt instrument til at føre en aktiv socialpolitik, der sætter folk i gang.

Endelig vil jeg for det fjerde og sidste fremhæve den tiltrængte opstramning af reglerne for udbetaling af enkeltydelser, som længe har været en glidebane, hvor kontanthjælpsmodtagere har kunnet hente ekstraydelser i et urimeligt omfang.

Med det niveau, kontanthjælpen har, er det kun rimeligt, at den enkelte kontanthjælpsmodtager selv sørger for at lægge penge til side til forudsigelige enkeltudgifter. Så alt i alt betragter vi derfor forslaget som et betydeligt skridt i den rigtige retning.

Der kan naturligvis være få detaljer, der nu skal afklares i det videre udvalgsarbejde, men

bortset fra det kan Venstre give sin fulde tilslutning til forslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

Også dette lovforslag er et resultat af finanslovforhandlingerne.

Jeg startede mit indlæg under første behandling af lovforslag nr. L 66 med at sige, at finansloven ikke var nogen konservativ finanslov, men at den var et skridt i den rigtige retning.

Jeg vil starte på samme måde med det her lovforslag. Det er et skridt i den rigtige retning, og det var, hvad vi kunne nå frem til. Vi har hele tiden ment, at der var behov for opstramninger.

Fra konservativ side ønsker vi stadig at stille imod en ny socialreform, der gør op med det virvar af regler, som vi har samlet sammen i en lappet bistandslov fra 1976.

Når det er sagt, så har lovforslagets elementer været gennemgået her fra talerstolen. Men jeg vil hæfte mig ved lovforslagets begrænsning af de løbende høje ydelser efter § 37 og § 37 a – en begrænsning som vi er meget enige i. Det har været et forkert signal, og det har virket stødende, at kontanthjælpsmodtagere med hidtidige høje indtægter og store boligudgifter har formået at kunne få store faste månedlige udbetalinger. Det gøres der nu op med med grænsen på de 12 måneder.

Kontanthjælpsudvalget peger også på den urimelighed, som bruttificeringen i visse tilfælde har medført i forbindelse med ægtefælleudmålingen, når der var tale om ægtepar, hvor den ene var kontanthjælpsmodtager, og hvor den anden havde et selvstændigt og offentligt forsørgelsesgrundlag såsom SU. Indgrebet her er helt reelt.

I forbindelse med finansieringen af de forenklede regler på aktiveringssiden blev der brugt en hel del midler, som vi tidligere i dag har været inde på. Nu kan jeg i dette indlæg ikke nå at komme ind på alle de opstramninger specifikt, men hele problemstillingen i lovforslaget om opstramningen af ungesatsen kan vi også være meget enige i. Men det er jo helt reelt, at man ikke kan bringe sig ud af ungesatsen og op på en højere kontanthjælp ved hjælp af SU-satserne.

Vi er selvfølgelig også enige i, at aldersgrænsen for ungesatsen hæves fra 23 til 25 år, ligesom man har begrænset adgangen til at komme ud af ungesatsen.